

„OČISTA HYBRIDA“
reflexia na inscenáciu „Lavabo“
mladých umelcov z DAMU A HAMU

XXL tepláky poddávajúce sa nadržanému mixu ambivalentných mimicko-pohybových gest. Táto prudko alternatívna inscenácia skryto odkazuje nielen na otázku rodovej rovnosti...

Koniec koncov, preexponované drhnutie dlážky vlastnou maličkosťou hovorí samo za seba. Vzniknutá drastickosť je však zakaždým elegantne zaobalená do školáckej bezprostrednosti performerera (Lukas Blaha). Inscenácia tak naberá až parodický podtón ľudského perfekcionizmu v každom smere.

Zákerné, až filozofujúce podotázky tiež vyvolávala performerova zručná manipulácia s viacerými druhmi objektov. Pútavá krása pávích pierok zastoknutých do performerových vlasov akoby bola rafinovanou zástierkou pred jej neoddeliteľnou pomínutelnosťou, vzhľadom k ich tenkosti.

Sklenené misky, ale aj pevné loptičky boli samostatnými kapitolami. Vynikli najmä pre ich hravé žonglérske využitie nielen vo vzduchu, ale aj na zemi.

„Tancujúce“ sklo akoby konfrontovalo krehkú rovnováhu vnútra nejedného človeka. V nadväznosti čoho mohli „skákajúce“ loptičky poskytovať východisko v podobe túžobného odľahčenia sa od svojich ťažkých problémov.

V závere inscenácie zaznieva aj takáto veta : „Já uskočím, až poletí kulička.“

Slabá guma v gatiach by tak každou ďalšou performerovou kreáciou mala pomyselne pevnieť v špecifickom morálnom prerode. Nielen so svojimi nedostatkami...

Petronela (Ela) Brotková

Stárková, Blaha, Menoušek:

Lavabo

